

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границю:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — 3 Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділі і руских свят 2 год. 5-й пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперніка. — Експедиція місцева в Агенції Ляндовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Полудневі Славяни о язовімі питаню.

Орган полудневих Славян австрійських «Der Süden» порушив в 1. числі дуже важну справу, іменно потребу полагоди національного питаня не лише в Чехії та на Мораві, але у всіх коронних краях о мішанім населеню. Подаємо статю згаданого органу тим раднійше, що она виявляє погляд, спільний всім членам «Славянсько-християнсько-народного Союзу», отже і погляд руских членів сего клубу парламенту австрійського. Статя ся тим більше на часі, що після вістий насілих з Відня гр. Тун наміряв на днях запросити до невяжучих переговорів і представителів згаданого «Союзу». В часі тих переговорів не обійшло ся би, щоби заступники т. зв. національних меншостей, репрезентованих «Союзом», не звернули уваги гр. Туна на недостатність его намірів на поли язового питаня в Австрії. Меншости національні не можуть сидіти з заложеними руками в хвили, коли справа язових прав станула на дневнім порядку. Они можуть вправді пристати на се, щоби в лагодженю язового питаня держанось якоїсь черги, але мусять пригадати гр. Тунови, що не лише німецько-чеська справа є пекучою, але в рівній мірі і справа словінсько-німецька чи словінсько-італійська, як не менше і язова справа руско-польська. «Der Süden» каже на сю тему:

«Гр. Тун, взявши ся щиро за діло, щоби привернути активність парламенту, придержує ся тактики, котрої хибність доказана вже теоретично і практично подіями з часів гр. Таффого, гр. Баденього і бар. Гавча. Як тамті, так і гр. Тун думає, що як ему удасть ся деяких офіцирів і підофіцирів борючої ся армії чеської та німецької посадити за зелений стіл, він вже і виграв справу. Таффе, Бадені і Гавч ошиблись, а не трудно було би перевести теоретичний доказ, длячого ті міністри осіли на піску. Що тамтим не повелось, те довершити приймив ся гр. Тун з муравлиною витривалостію.

Але підемо ще крок дальше. Ми вискажемо наше скромне мніє, що як би гр. Тун доконав навіть сего, що наміряв, він ще не дійшов би до мети. Мир чесько-німецький на поли язовімі має свою вартість, але не повну. Наколи гр. Тун намірив пустити в рух парламентарну машину і полагодити державну кризу, то треба ему щось більше вдіяти, ніж заворожити язову боротьбу. Теперішня криза була би наступила, хоч би гр. Бадені не був зі Львова покликаний до Відня і хоч би его розпорядження, вироблені Німцем а одобрені знаменитими політиками німецькими, не були побачили світла сонця. Ся криза не минула, хоч і ініціатора язових розпоряджень кинено в пропасть. Она не зійде з овиду, хстя би в сю пропасть кинено ще кількох міністрів і самі язові розпорядження.

В Австрії находимо ситі сторонництва і такі народи, що не мають ніяких прав. Ті послідні старають ся і собі здобути трохи воздуха і простору, щоби не пропасти. Такими народами суть іменно

полудневі Славяни. Они також потребують воздуха, світла і простору. Они слабші від Чехів, бо слабші числом, до того розділені в чотирох провінціях, а борють ся они не лише проти Німців, але і проти Італійців. Було би великою хобою, думати, що державна криза буде заворожена злагодою німецько-чеського спору. Се була би лише хвилева полегша, а не цілковите розв'язанє язового питаня. До розв'язки язового питаня треба проте забрати ся в «більшій стилі». Держава мусить шукати полагоди і з полудневими Славянами. Яка користь вийшла би з того, що в Чехії і на Мораві був би спокій, а від Марбурга по Буду, від хорватської границі аж в гліб Каринтії кипіла би борба? На посліднім засіданю парламентарної комісії правіці підніс ту справу віцепрезидент палати, др. Фериянчич, кажучи, що справу словінсько-хорватску треба лагодити рівночасно з чесько-німецькою. Фериянчич був в повнім праві. Гр. Тун, реасумуючи тепер наші виводи, находить ся в двоякім блуді. Его конференції пішли хобою дорогою і він не обняв цілого язового питаня в Австрії. Він гасить огонь в однім крилі державного будинку, а в другім велить сему огневи спокійно горіти.

Парламентарна комісія одобрила погляди д-ра Фериянчича. Розуміє ся, що не все буде пригідне для Дальмації і альпейских Славян, що здає ся добрим для судетских країв. Одною мірою годі мірити різнородні відносини у всіх коронних краях. Але в тім не лежить політичний розум, щоби одних вдоволяти а другим веліти стояти на дощи. Язове питанє на півночі і полудні треба уважати яко одну цілість. Як гр. Тун сего нині не розуміє, то ми его лише жалуємо. Сила обставин буде досить могочою, щоби пересвідчити его і его наслідників, що правда по нашій стороні».

До сих виводів че маємо багато додати. Звернемо лише загу компетентних кругів, що заява д-ра Фериянчича в парламентарній комісії правіці вийшла з ухвали клубу і то з почину пос. Вахнянина. Рускі послы стоять рівнож на становиску, що всяка латанина на поли язового питаня не здасть ся до нічого. І терпелівість «Славянського Свюза» має свої границі. Доси не вважав гр. Тун потрібним, зіткнутись безпосередно з послами сего клубу. Вість, що і члени сего клубу мають бути запрошені на конференцію з гр. Туном, показала ся невірною. Чи мало би се значити, що ні гр. Тун ні правіця не дбають про голоси сего клубу? Відповідь на се питанє полишаємо інтересованим..

„Новости“ про Австрию.

Праске торжество Палацкого — пише орган російский — покінчене. Торжеттво се подало доказ, що австрійські Славяни поступають солідарно. Та солідарність вилинула на австрійське правительство. Гр. Тун предложив проєкт закона язового і піддав его оцінці Німців. Нема сумніву, що німецька опозиція була штучно викликана. По закрытію парламенту опозиція значно ослабла. Она втратила терен до агітації.

Агітатори розчарували ся. Німецька не думає їм подати помічну руку. З Берлина сказано їм, що там їх поведєне не припало до вподоби. Най Німці самі про себе дбають. Замість опозиції треба шукати компромісів. Австрия не може стати німецькою державою. Часи німецькості минули безповоротно. Славяни скріпились в послідних часах. Они не підляжуть вже німецькому верховодству.

Коли Палацкий в своїм часі поставив тезу: «Австрию треба би сотворити, як би єї не було», мав він на думці державу, в котрій всі народи мають бути рівноправні. Конституція з 1867 р. не зробила сего, що мала і могла зробити. Нині стоїть Австрия перед тяжкою кризою. На жаль угорскі політики впливають шкідно і не хотять допустити до потрібних внутрішних змін. Можна предвидіти, що переговори не поведуть ся. Тому мусить гр. Тун передовсім подбати о порозумінє чесько-німецьке. Без того не удасть ся обновити угоду з Угорщиною. Ювілей цїсарский належало би обійти в повнім спокою і ладі. Теперішний володар Австрії умів всі внутрішні питаня ров'язувати з рідким тактом і справедливою. Цїсар Франц Іосиф стояв завжди повад сторонництвами і народами. Він був строго конституційним монархом. Наколи би парламентаризм мав бути заступлений §. 14., то вина за те упаде на самі сторонництва. Цїсар робив в послідних часах все, щоби лише довести до внутрішнього мира. Як переговори гр. Туна не зведуть Німців і Чехів в одно, то треба цілу справу віддати зрішеню самого монарха, котрий не раз вже щасливо рішав такі справи. Австро-Угорщина стоїт тепер на порозї перестрою. Лише федеративна система може єї спасти. На жаль, Німці противлять ся федерації.

Стілько сказали «Новости». Читателі наші зуміють розсудити, о скілько російский дневник вірно розуміє наші справи.

„Pester Lloyd“ про угорську Русь.

З весни подали ми до відомости наших читателів, що угорскій міністер рільництва, Дараній, вислав до Галичини висшого урядника в тій цілі, щоби сей розслідив способи, якими галицька суспільність приходить в поміч селянам, котрих економічне положєне видавало ся угорському правительству схоже з положєнем угорских руских селян. Наша редакція мала нагоду говорити довше з сим делегатом угорского міністерства і подала ему деякі указки з того поля. Видко, що справа не забалила ся, бо на днях привіс «Pester Lloyd» (з 16. липня) статю під написю «Міністер рільництва в Бєскидах», в котрій сказано більше-менше таке:

«Міністер рільництва, Дараній, відбув на днях поїздку в Бєскиди угорскі, щоби наочно розслідити сумне економічне положєне руского населєня в Карпатах. Доси знав він селян бєскидских лише з справозданя анкети, що розслідувала матеріальне положєне сих селян. Анкета ся провірила вже, що рускі селяни в Бєскидах стоять над пропастию руїни. Подорож свою відбув міністер повозкою і верхом. Він слїдив все на місці, придивляв ся всему і штав людей. Де колись були управні поля і добрі полонини, там лишили ся нині лише пасовиска. Люди в значній часті покинули свої селитьби і вийшли за море. Останні живуть нуждено. Они управляють поля, але худобою своїх вірителів. Сам селянин знидлий і задовжений. Будучність

ого невідрадна. Тут в горах занедбано багато. Навіть і заграничні днівники кажуть виразно, що Мармароский і сусідні комітати страшно задовжені. Пролетаріят селянський зріс дуже, а виню за все складають ті днівники на правительство. Тепер старає ся міністер рільництва прийти з помочю сим сторонам. Акцію веде він енергично. Дрібних селян треба удержати при батьківській землі. Їм треба подати материяльну поміч. Деяким роздано вже поля і сіножати, другим дано землю державну в наєм. Є надія, що селянство по літах двигне ся. Іменно належало би в сих сторонах піднести годовлю худоби. Міністер загостив і до Мункача, а на бенкеті, данім в єго честь, заявив, що займе ся щиро і енергично ратунковою акцією в корість селян. Селянам треба подати дешевий кредит, господарства селянські треба заховати перед надмірним дробленем і оборонити їх землю перед хижими шкідниками. Іменно треба поправити годовлю товару. В сих сторонах може успівати половинна годовля. Робота се тяжка. Єї не можна доконати скоро. На се треба призначити літа. І спосіб управи треба поліпшити. Середної посілости тут мало. Нема взорців умної управи землі. Більша посілость в чужих руках, а і ті не газдують самі. Але не тільки рускі селяни бідують в Карпатах. Така біда гнеть і других гірських жителів. Тепер почато ратункову акцію там, де найбільша нужда. Се була щаслива мисль, що передовсім віддано державні землі і ліси на ужиток селянам. Належало би і приватні землі віддавати селянам в аренду.

Статю єю »Pester Lloyd-a« подаємо до відомости не так суспільности нашої, як більше компетентних сфер. Подібна акція була би і в нас дуже на часі. Тількож, на жаль, в нас нема мабуть під єю пору фахового чоловіка на становищі міністра рільництва. Але на всякий случай міг би і Екц. Каст загостити до Галичини і приглянутись ближше економічному положеню галицького селянина, котрий з нужди або утікає також за море, або і — револютує.

Вісти політичні.

Vaterland доносить, що гр. Тун намірив переговоритись з всіми сторонництвами правіці. Предметом переговорів має бути крім проекту язикового закона ціла серія справ, які правительство намірило поставити на днешній порядок по евентуальнім відкритю державної ради. Гр. Тун хоче упевнитись у кляобів правіці.

Grazer Tagblatt подав оправданє д-ра Гогенбургера. З того, що він поважив ся враз з другими націоналами взяти участь в переговорах з гр. Туном. Др. Гогенбургер так оправдує себе: Я вправді брав участь в переговорах, але я замітив, що гр. Тун повянен передовсім знести язикові розпорядження, заким буде можна згодити ся на проект язикового закона. Додаю до сего, що проект гр. Туна не лише не є до прийнятя, але навіть нездалий до розправи і не дасть ся справити. Я відкинув проте сей проект що до річі і з становища тактичного. Ми націонали і поступовці не вдамо ся вже в жадні переговори. — Дневники, коментуючи се виправданє д-ра Гогенбургера, додають, що єю сповідь зложив посол стирийський post festum і лише страха ради перед Шенерером. Що переговориці з посеред лівіці дійсно наполохались вже Шенерера, се не дивота. Мандати їх загрожєні. В Хебі устроїв Шенерер на днях похід зложений з 1000 людей, переважно молодежи, котрий обвіс по місті таблиці з такими написами: Проч з переговорщиками, проч з зрадниками, проч з кривоприсяглими! Heil Шенерер! Проч з Пергельтом, Штайнвендером, Люегером, Шлезінгером, Швєглем! Проч з обшарниками! Проч з Гогенбургером і Вєлєнгофом! Проч з язиковими розпорядженнями! Ein Schuft, wer um Volksrecht schacher! Heil німецькому радикалізмови! Най жєе обструкція! Проч з §. 14! Най жєе німецький нарід! Проч з кариєровичами! Проч з жидом Мавтнером! Проч з поступовцями і з Хіярім! Не стерпимо абсолютизму! Проч з антисемітами! Се »Nieder mit der Unterhaendlern!« могло діймати д-ра Гогенбургера і він бодай тепер смирив ся перед громовладним Воданом.

В Осєку чєскім зібрали соціялістичні посли Шраммель. Цєлєр і Кізєветєр віче (17. лип-

ня), щоби запротестувати проти §. 14 і стану облоги в Галичині, котрий виходить лише на шкоду соціяльних демократів.

В Триєстї прийшло 16. липня оиять до антавстрийських демонстрацій. Посадник міста скликав міську раду, а italianissimi при читаню протоколу з послїдного засїданя стали кричати Eviva Italia! Мимо сего правительство форитує заєдво Італіянцив а гнобить льояльних Словянцїв. Гр. Бадєні впровадив при послїдних виборах до державної ради 18 таких italianissimi, коли давнїше італіяньских послїв в парламенті було лєдвє 11.

В Німєччині заносить ся на кризу кабінєтову. »Тнь Люкануса«, себ-то надія на димєсію, упала вже — після днівників — на кв. Гогєнльогє, Мікєля, Босєєго і Брєфєльдє. Причинє димєсії має бути двоякє. Щє перед трєма роками виявив цїсар Вільгєльм жєланє, щоби профєсорам політєхніки дати право стати члєнами палати панїв. Міністри супротивились тому, кажучи, що унівєрситєти і так досить доставляють парламентови не політиків а доктринєрів. Цїсар змовчєв тоді, але зєтямив собі ту обиду. На днях сталось відтак, що цїсар, не питаючи кабінєту, іменував трєх профєсорїв політєхніки доживнєними члєнами палати панїв. Прєса піднесла єю контрєверзію мєжи цїсарєм а мінїстрами, а се розярїло Вільгєльма щє бїльшє. Другє причинє лєжить в тїм, що мєжи Німєччиною а Росією прийшло до таких грубих непорозумїнь граничних, спонуканих митниками німєцькими і сєкєтурою російських куцїв, що Росія загрозєла Німєччині розривом торговельного трактату. Рєчїнєць назначєно на 1. сєрпня. Сє обидило знов цїсарєя Вільгєльма і він задумєв зрєванжувати ся Росії тїм, що заповїв своє гостиню єултанови, щоби показати, що єултан не став щє пушїлем Росії. Чєсописи російські піднесли сєй фєкт до великого значїня. Як жєж вийти з сєї колїзії? Хтож має упастї жєртвою? Авжєж ніхто другий, лише члєни кабінєту, бо годї ірипусити, щоби Німєччинє довєла упором своїм до зїрваня торговельного догєвору з Росією. Канцлєром державним став би на мїсцє кв. Гогєнльогє гєнєрал Вєрдєр, колишній амбєсєдєр німєцький в Пєтєрбурзі. Змїною кабінєту счєчє мабуть цїсар Вільгєм завєржити кризу з Росією.

Рєдїкальнє францускє прєса виступєє джє настїйчиво протї мінїстра вїйни Кєвінєкє за єго відповідь в парлєменті в справі Драйфусє, а Кєвінєкє взєв собі гєлєси сєї прєси, стєячої на жєлдї сїндїкєтєу Драйфусє і жидїв, так джє до сєрця, що грозить устєплєнєм. З єго устєплєнєм упєв би імовірно цїлий кабінєт Брїссєна.

Сєкрєтар єтану Подбєльський був 17. липня на послуханю у єултанє, щоби повїдомити єго о намірєній поїздцї цїсарєя Вільгєльма до Пєлєстїни і Кєйра.

Услєвіє капїтуляції зєлогї іспаньскєї в Сєнт-хєагє були: Гєн. Тораль вїдєєть вєсь материял вєннїй, вїйскє вїйдєє з мїєта і зложить в означєнім мїєци збрєю, офіцїри задержать шєблї, підофіцїри задержать своє привєтнє майно, А-мєрїкє обєвєзує ся вєю зєлогу вїдєєтєвити до Іспанїї, архїв вєннїй мєжє гєн. Тораль забрати з собою.

З Тєнгєру (в Африці) доносєть, що єскєдра Вєтсонє має там явитись вжє 19. липня (?). Вїєть ся мабуть рєдєвчєсна в вїду дєпєш з Вєшїнгтєну, що Вєтсон єж в слїдуючїм тїжднї удасть ся на побєрєжє Іспанїї.

Амбєсєдєри Англїї, Росії, Франції і Італїї, зїбравши ся 17. липня на нарєду в Цєргєорєдї, одєбрили прєкт управи Крєтї, вїроблєний ад-мїрєлами. Надто прїзначєно вжє частинєу з дохєдїв митових Крєтї на покритє адмїнїстрації єстрова.

Пєвєтанє в полуднєвїм Кїтаю рєстє. Тєлєграмї з Гєнг-Кєнгєу доносєть, що житєлї сїмпєтїзують з вєрєхєбнїкєми. Мїєта вїдчїняють їм брєми. Новї охєтнїкє зєтягають ся в рєдї вєрєхєбнїків. Пєклїком їх є: Нєзєвїсїмий Кїтай! Рух сєй, як ми вжє сєказали, звєрнєний протї дїнастїї Мєнджє, котрє впуситєла чужїнцїв на кїтайскєу землєю. В дєяких мїєцєвєстєях звєрнули ся вєрєхєбнїкє протї єврєпєйських кєльєонїєтїв. Сє мєжє вїкликєти інтєрвєнціє єврєпєйських дєржєв. Францєзи найбільшє загрє-

жєні. В Шєнгєю прїйшло до стрїчї мєжє францускїми мєрєжєкєми а тубїльцєми. Вєрєхєбнїкє їдуть на Кєнтєн.

НОВИНИ.

— Вісти з руских гімназий. До рускої, академичної гімназії у Львові записало ся з початком I півроку 1897/8 480 учеників, а з тих позістало при кінци II півроку 428 (між ними 5 приватистів). Перший стєпєнь з вїдзначєнєм одєржєло 34, першїй стєпєнь 310 (+ одїн прєватїст) другий стєпєнь 32; третїй стєпєнь 12; поправку з одного прєдмєту одєржєло 33, іспїт доповнєючий 2 учєникїв.

Після єтану рєдїчїв або опїкунїв булї з помїж клєсї фїкованих учєникїв сїнами або пушїлами: сєлян або малємїщєн — рїльнїкїв: 194; сьвєщєникїв: 120; учтєлїв народних: 33; урєднїкїв дєржєвних: 15; рємїєснїкїв: 10; учтєлїв шкїл сєрєдних: 7; прїватних офіцїєлїєтїв: 7; вєзївнїх і лїєтєносїв: 7; дєкїв: 6; стєрєжїв і прїватних слуг: 6; зарїбнїкїв: 5; влєстїтєлїв рєєлєнєстї: 3; нєтарїв, кєндукторїв почтових і дєзєрцїв прї жєлїзницї по 2; адвєкатїв, лїкарїв, урєднїкїв автєномїєчнїх і мїйських, вїйскєвих і кєльпєртєрїв по 1.

До рускої (другї) гімназїї в Пєрємїшлї записало ся з початком першого пївроку 1897/8 334 учєникїв, сєрєд рєку прїбуло 15 (+ одїн прїватїст), з тих прї кїнци II пївроку 1898 р. остєло 361, мїж нїми 2 прїватнїх. Першїй стєпєнь з вїдзначєнєм одєржєло 43, першєу клєсу 266, поправку в однїм прєдмєтї 19, другєу клєсу 18, третєу клєсу 12 учєникїв. Після єтану рєдїчїв булї з помїж клєсїфікованих учєникїв сїнами сєлян: 138, сьвєщєникїв: 89, мїщєн і рємїєснїкїв: 57, учтєлїв народних: 28; урєднїкїв: 21, прїватнїх офіцїєлїєтїв: 5, слуг публїєчнїх: 11, зарїбнїкїв: 3, влєстїтєлїв дїбр: 1, куцїв: 1.

— Вісти судєйскї. Мінїстєр сїрєвєдлївостї пєрєвїє судєвнїх адїєктїв: Болєслєвє Лїтїньскєго з Угновє до Бучєчє, Ємїлє Кєлюкє з Гєрєдєнкї до Рєгатїна, Мєрїєнє Вєлєдїєлєвє Мїєсїньскєго з Нїжєнкєвїч до Тєрнопєлє. Імєновєв адїєктє-судєвнїми: Ємїлє Бурдовїчє в Брєдах до Бучєчє, дєлєшє авєкулєнтєв: Мєрїєу Юлїєнє Фєнтєнє до Ярослєвє, Стєнїслєвє Малєго до Рєгатїна, Зєновє Лєкєвєцкєго до Гєрєдєнкї, Тєдєє Прємїньскєго до Угновє, Мєркілє Квєснєвєскєго до Гусєтїнє, Іосїфє Дєбїє до Нїжєнкєвїч, Івєнє Мєслєкє до Букївєскє.

— Стєн вїймковий. Намїєтнїк гр. Пївїньскїй, на оснєві § 7. а) зєковє з 5-го мєє 1869 В. з. д. ч. 66. і на оснєві мінїстєрїєлєного рєзпєрєдкєнє з 28. чєрвнє 1898 В. з. д. ч. 106, вїднєв вїхєдєчїм у Львовї чєсопїєєм Przewzłość i Jüdisches Volksblatt та згєлєшєнїє у Львовї чєсопїєє Нєрзбї почтовий дєбїт в цїлїм єкєрєзі, дє зєвєдєно стєн вїймковий і рївнєчєсно вїдєєв зєборєу шїрєнє сїх чєсопїєєй в згєаднїєм єкєрєзі.

— Шєстє гімназїє у Львовї мєє повєстєтї з днєм 1. вєрєснє є. р. Мїєтїтїєсь будє онє в гмєху IV. гімназїї і будє мєтї нєзвєу: »Рївнєрєднїє клєсї IV. гімназїї«. Адмїнїстрєціє і впїєсї учєникїв будє прєвєдєтї дїрєктєр гєлєвнєго зєкєлєду, а клєсї рївнєрєднїє будуть мєтї осїбнєго упрєвїтєлєя і осїбнє тїло учтєлєскє. Учєникїв подїлєть в сєй спєсїб, що учєникє вїд бєквї А прїмїрєм до М або П остєнуть в зєвєдєнєу гєлєвнїм, а другї вїд дєлєшїх бєкв вїдуть прїдїлєні до клєє рївнєрєднїєх.

— Фєрїє судєвнї. Сєгє рєку першїй рєз вхєдєть в жїтє фєрїє длє урєднїкїв судєвнїх. Рєзпєчєлїсь онї з днєм 15. липня а потєгнуть ся до 25. сєрпнє у вєїх євєстрїєйських судєх. В чєсї тих фєрїєй, нє вїднєєсєчєх ся до постєповєнєя упємїнєючєго і єкзєкүцїєнєго, полагєджєє сє тїлькє справї т. з. фєрїєлєнїє. Окрїм спєрїєв вєкєлєвнїх і справ вїплєвєючїх із вїднєсїєн службєвнїх, нєлєжєть до справ фєрїєлєннїєх вєє спєрїє о прєтєнєсїє мєєткєвї мєншєї вєрєстє вїд 50 зр., отжє вєє »бєгєтєлєкї«. Вєє справї прєзїдїєлєнїє нє дїзнєють прєвєлєкї; онї мєють полагєджєвєтї ся в звїчєйнїх гєдїнєх урєдєвнїх. Фєрїє судєвнї, пїдчєє котрїх до полагєдїє справ фєрїєлєннїєх, а нєлєжєть до нїх вєє справї кєнкєрсєвїє і справ кнїг грєнтєвнїх, мєє остєтї дєстєєтєчнє чїєло урєднїкїв судєвнїх і канцєлєрїєннїєх, стєють в звєзї зї справєю вїдпєустєк. Вїдпєустєкї на фєрїє дїєтєвєтї будуть: авєкулєнтє на двє, адїєктї на трї, сєкрєтарї і рєднїкї трїбуналїв 1-єї інєстєнцїї на чєтїрї, а рєднїкї вїєшнїх судїв на шїєть тїжднїв.

— Нїзшє гімназїє в Чєрнївцєх чїєслїлє в рєцї шкїльнїм 1897/98 238 звїчєйнїх учєникїв і 7 прїватїєтїв. Мєжє тїми бєло: Нїмцїв 123 (91 жидїв), Русїнїв 82, Полєкїв 24, Румунїв 8 і пнїшнїх 1. Пїд вєзглєдєм вїрєіспєвїданєя нєйчїєслєннїєшїми булї жидї, бє в чїєлї 91, другє мїєцє зєнїмєлї кєтолїкї, бє 77 (рїм. кєт. 46, гр. кєт. 27 і вїрм. кєт. 4), вїдтєк слїдєють грєдкє-орїєнтєлєннїє 61, в кїнци прєтєстєнтї 9. Рєлїгїє прєвєслєвнїє учєть Румунїв (6) по румуньскї а Русїнїв (55) по рускї. Зєтє дїтї рїм. кєт. (Пєлєкїв 24; Нїмцїв 22) учєть ся рєлїгїє спїлєно в нїмєцькїм язїцї.

— **Адвокати і нотарі.** Після урядової статистики було в Австрії з початком року 1898 адвокатів 4.009 і нотарів 1.111, пересічно отже випадає один адвокат на 5.960 мешканців і один нотар на 21.508 мешканців, беручи за основу спис людности з року 1890, після котрого Австрію замешкувало 23,895.413 осіб. Нові нотаріати в минулім році утворено в Галичині: в Отині, Підволочисках і системізовано посаду другого нотаря в Стрию. Округ палати нотаріальної краківської числив 43, тарнівської 33, перемискої 46, черновецької 19, а львівської 86 нотарів. Адвокатів числила львівська палата адвокатска 316, краківська 240, перемиска 60, самбірська 40, а черновецька 89.

— **Пошилась в дурні.** N. fr. Presse оголосила перед кількома днями опис корабельної катастрофи, подиктований їй в редакції уратованим з корабля «Бургонь» моряком. Другого дня okazалося, що N. fr. Presse упала жертвою зручного мантія, котрий на підставі фальшивих документів представив ся яко моряк з «Бургонь», подиктував редакції дійсний опис катастрофи і в лів собі заплатити 100 зр. гонорара. Редакція обавляючись, щоби цінний наочний свідок не уділив рівночасно і иньшим днямникам інформацій, обвозила его через 12 годин в повоці по Відни, приймаючи его як героя. Дперва поліція викрила, що редакцію N. fr. Presse зручний мантія пошив в дурні.

— **Стан засівів в Галичині** після справоздана Роліка так представляє ся: Період горяча і посухи перервали шалючі тучі в днях 29. і 30. червня. Град навістив особливо повіті середньої Галичини, на цілім просторі від Ярослава і Чепанова аж по Станиславів і Тисьменицю. В сторонна не навідених градом можна надіятись добрих зборів. Пшениця поправилась і добре віддвила. Жита пересічно добрі; в Золочівскім Сокальскім і Скалатскім добрі, колос повний і можна надіятись доброго видатку. Ячмена і вівса, що в маю так добре заповідали ся, потерпіли внаслідок посухи в червни. В Ярославскім і Перемискім, в Бобреччині, в Галичкім, на Поділю і Покутті, де в більшій мірі була і є посуха, тримають ся пізнійші ячмена і вівса низько, ростуть слабо і жовкнуть. На Підгіррю ярина добра, з виїмком Стрийщини. Гречка і струкові рослини добрі, рівно і бараболі, хоч ті відчувли посуху. Тільки в Ходорівщині бараболі кеєско і пізно посходили, малі і не ростуть. Бураки внаслідок посухи в червни також потерпіли; н. пр. в охрестности Обертина треба було переорювати. Хміль добрий, хоч не росте. Коношини і сіна в многих сторонах позбирано, а в декотрих сінокоси кінчать ся. Сіна що до якости добрі, але поріст наші був малий, а в околицях, де не було опадів, зібрано сіна о третину менше, як торік.

— **Засуд Золі.** Президент адвокатської палати, що промовляв в процесі Золі в імені військового суду, закінчив Золи, що він уміє прилюдно обиджати, а відтак добирає штучок, щоб себе увільнити від кари. Гордия Золі мусить зломитись о силу права і о силу французької армії, котрої честь Золя нарушає. Генеральний прокуратор в короткій річі закидає Золи, що він своє голосне імя віддав на службу поганій кліці. Як звісно, то трибунал не пристав на вносене Ляборіого, щоби цілий процес відпочити, а засудив Золю і редактора «Аврори», Перре, на рік вязниці і грошеву гривну.

— **Уратовані** щасливо подорожні з затопленого корабля «Бургонь» прибули в суботу на парівці «Турен» до Гавру у Франції. Численна публіка витала їх сердечно і розпитувала про подорожці. Богато людей спасло життя тим, що мали при собі ратункові обручі пневматичні. Ті, що щасливо дістались на лоді, покалічили собі дуже коліна. Деякі починались бальків з розбитого корабля. Значна часть подорожних спала в каютах і там в сні постигла їх смерть. Густа мрака утрудняла ратунок.

— **Отроєне грибами.** На львівських торгах появили ся зіпсуті гриби, бо день в день, в неділю і понеділок лучають ся випадки отроєня грибами. В неділю лучило ся се родині каменичного сторожа Трофима Ковбаси і его співлокаторів родині Лісевичів, разом 8 осіб. Мимо вчасного прибуття поготівля ратункові стачії і примієня антидотів двоє з них померло. В понеділок стало ся подібно. Жінка зарібника Романця Іла на обід разом з своїм чоловіком і 2 дітьми гриби. Сейчас по спожитю виступили сильні обвяи отроєня. Веї вили ся з болю. Стація ратункова уділила їм першої помочи, але стан їх так грізний, що всі 4 особи віддано до шпиталу.

— **Божевільство в'д грому.** Незвичайні наслідки поражєня обавляють ся у одного молодого купця в Шарльотенбурзі. Дістав він помішаня

ума, в котрім здає ся ему, що є в пеклі і має бути чортами спалений.

— **Страшна буря градова** лютилась в неділю над Варшавою і починила значні шкоди. Грім убив на передмістю Празі жовніра, а недалеко залізничої стачії в Яблонні 12-літню дівчинку.

— **Бійка з жидами.** В Костіві, в львівскім повіті під Куликовом, прийшло в неділю в коршімі Сімхи Ербета до бійки межі ним а кількома хлопями. Хлопи потовкли в хаті шибі і понижили трохи хатну обставу. Прибули жандарми і положили бійці кінець.

— **Самоубийник.** У Відни в касарні жандармерії на Ляндшрассе стрілив до себе (в виски) два рази з карабіна жандарм Іван Зиблікевич (здає ся з Старого Міста), а відтак покалічив себе ножем в груди і в ліву руку. Самоубийник жив ще, а запитаний про причину, для якої наложив на себе руку, відповів, що ему здавалось, що весь світ погорджує ним за те, що він став жандармом.

— **Іван Ківані,** скарбник дому сиріт в Араді па Угорщині, утік, забравши з собою на дорогу 270.000 зр. В Угорщині спроневерєня є тепер на дневнім порядку.

— **Рудольф і Матильда** Метнер, що мали утопитись в Дунаю, віднайшли ся. З родинного місця Франкен-Кірхбергу прайшла до віденьської поліції кореспондентка, в котрій сказано, що мнїми топельники прибули там зовсім здорові.

— **Чоловік-звіря.** Сими днями в Ерве, у Франції, ставав перед судом присяжних якийсь Келлар, обжалований о вимордованє цілої родини, зложеної з вітця, матери, бабки і трєх дітїй. Убийник вліз до помешканя ночью через вікно. Старших положив трупом вистрілами з револьвера, дітїй позарізував ножем, а відтак украв 300 франків. Келлар має 27 літ і робить огядне вражїне: худощавий, майже без рамен, з чашкою ідіота, що з виразом звірїти на лиці дивить ся понору перед себе. Незвичайно довгі руки, непропорціональні до цілої будови тіла, роблять его якоюсь карикатурою. Оглядаю его довго в шпиталі, але не стверджено умислових аномальностей, слідство однак виказало, що походить з родини піяків і вже в дитинних літах був ловлений на крадежах. На жадає судїв оповів найрівнодушїйше свій останний злочин. По вимордованю всіх осіб випив фляшку руму, котра стояла на столі, бо терпів велику спрагу. Суд присяжних по короткій нараді узнав его винним без злагідняючих обставин і видав одногласний приговор смерти.

— **Дівчина і свічки.** Чудна звязь! А таки так було, що за свічки мало-що не дісталась дівчина до Іванової хати. Властитель гостиниці в Меранї обжалував перед судом готелеву служанку за те, що она по гостях забирала недопалки свічок з комнат. Суд меранський засудив служанку за крадіж на кілька день арешту. Якийсь милосердний адвокат відкликав ся в імені дівчини до суду в Боцені, а сей звіс засуд першої інстанції, мотивуючи тим, що свічки-недопалки були res nullius. Господар мав заплачені свічки гостям, а дівчина мала вольний вступ на покої. Крадежи проте не було.

— **Отець а син.** В десятим році хлопець уважає свого вітця скарбом мудрости. В 16-ім році доходить до пересвїдченя, що вже уміє тільки, що отець. В 20-ім дав би себе зарізати, що уміє два рази тільки, що отець. В 30-ім говорять собі часом: «Чи не спитати-б вітця о раду» — вкінци потім набирає пересвїдченя, що отець може добре порадити, а по смерти вітця син говорить з глибокою вірою: «Мій отець був найрозумїйшим чоловіком на свїті!»

— **До характеристики іспанської фльоти.** Бєли вірїти американським і англїйским днямникам, то страшна була деморалїзация серед моряків і жовнірів на кораблях Цервери. Коли іспанські залози піддавали ся, чути було серед них оклики: «Viva los americanos!» Деякі моряки були такі пїні, що треба було їх виносити з тонучих кораблів. Офіцїри і лікарі були так огірчені тим поведєнем моряків, що не оказували ніякого заїнтересованя для судьби ранених і умираючих. «Най гинуть лайдаки!» — говорили. Після оповіданя вилонених розбитків, вожди мусїм стріляти до власних жовнірів, котрі відмовили повненя служби при гарматах, а в остаточности частували їх останками вина і лікерів з офіцїрської кухні, щоби загрїти до борби знеохочєну залозу. Так оповідають американські кореспонденти, але оповічанє то видає ся що найменше теїденційно забарвлєним. Урядові телеграми доносили, що фльота Цервери боронила ся з відвагою розпуки. — До характеристики сеї війни служить отсих кілька подробиць. Коли іспанські розбитки шукали ратунку на побережжях, поветанці, укрїті за скалами, стріляли до

них як до заяців в нагінці, приневолюючи нещасливих до повороту на морські філі, де мусїли благати о милосердє американських моряків. Поступованє повстанців було таке нелюдске, що адмірал Шлей велїв звернути гармати против Кубанців, котрі чигали на жертви, і в той спосіб уратував багато іспанських моряків. Відзначив ся також один з нїйорских редакторів, котрий на власнім кораблі, призначєним до служби депешової, вилонив 27 Іспанців.

Телеграми.

Відень, 20. липня. W. Ztg. оповіщує цісарске розпорядженє (§. 14), котрим означена високість рати, яку з фондів державних одержить фонд меліорацийний на 1898 рік. Відтак розпоряджено будову залізничї межі Габлюю і Котаром. — Закон каринтского соїму, щоби в висших клясах реальної школи знести науку релїгїї, не одержав цісарської санкції. — Гр. Тун конферував з членами клубу католицких людовців через три години. Конференцію задержано в тайні. Вість, що гр. Тун намірив покликати на конференцію членів «Славянського хр. народного Союзу», показала ся невірною. На разї переговори будуть перервані. Гр. Тун хоче відпочити. — На інвестиції не затагне міністер скарбу на разї позички, а покриє біжучі потреби з засобів в почтових шадницях.

Відень, 20. липня. Дневники опозиційні негодують на вість, мов-то гр. Тун хотїв католицких людовців ужити до ролі посередників межі правительством а опозицією. Дневники чєські забурмочєні на вість, що гр. Тун Німцям хоче робити дальші уступства. Президент палати панів, кн. Альф. Віндїшгрец, конферував вчєра з гр. Туном цілу годину. З сєго вносєть, що розходилось о речинєць скликаня парламенту.

Прага, 20. липня. Радикали німецькі розвивають акцію проти німецьких поступовців, голосячи, що головна управа сєго сторонництва замкнула своє бюро в Празі, а послаи з сєго сторонництва поскладали вже мандати до парламенту і соїму.

Пешт, 20. липня. Більшість анкєти тарифової заявила ся безуслівно за самостійною митовою областю. Міністер Данїєль замкнув засіданя анкєти, подякувавши знатокам за труди.

Париж, 20. липня. Золя мав вїхати з Парижа до Жєневи. Говорять, що утік перед вязницєю. Межї Дерулемом а Гїббардом відбув ся поєдинок на шпаді за обидні слова, які кинули собі в часі розправи проти Золі. Гїббард зловив рукою шпаду противника. Свїдки розброїли обох, а Гїббарда узнали неспосібним до сатисфакції. Дневники безнастанно обговорюють справу Золі і нападають на Кавїняка і Бріссона. Говорять також, що межї міністром справедливости Сарїєном а Кавїняком прийшло до непорозумїня по причині, що Сарїєн на власну руку велїв увязнити Естергазого. Арештованє Пікарта розпорядив Кавїняк сам яко міністер війни. Судя Бєртулюс перєслухав вчєра Естергазого і паню Пей в бюрі міністерства справедливости. Обов відведєно назад до вязниці. Судя слїдчий Пікарта, Фабр, заявив, що перєслуханє Пікарта відбудє ся в кілька двїв.

Вєшїнгтон, 20. липня. Мєк Кївлї установив вже адміністрацію в провінції Сантхаго де Куба з рамени Сполучених Держав. Число Іспанців, що зложили оружє в Сантхаго, виносить пієсля офіційального спису ген. Тораля 22.780, більше, як мав Шафтер, що облягав місто. На Порторїко висїлає Америка ген. Мілєса з сухопутною армією. І сей остров думають Американці заняти для себе. Межї ворохобниками кубанськими а Американцями прийшло до роздорів. Ворохобники вибрали Кастїля губернатором Сантхага, а Шафтер установив свою адміністраційну раду. Приязні зносини зірвано.

Манїля, 20. липня. Аквінальдо завїзав губернатора Августіого до здачи. Августі відповів однак, що буде боротись, хоч би не мав ніякої надїї на побїду.

при недугах жолудка, на травленє.

Цїна 4 корони.

Средство підбуджуюче і покріпляюче.

Цїна 2 корони.

Головний склад в аптїці

164 171—

Жигм. Рукєра

під „Срібним Орлом“ у Львові.

Вино Папайтинове

Вино з оріхів Коля.

Розклад їзди поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1898.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова	Поїзд		зі Львова
посп.	особ.		посп.	особ.	
1:50	6:45	з Іцкан (Галацу, Ясс), Сучави	6:00	до Підволочиск, Бродів з головн. двірця	
	7:30	" Зимної води від $\frac{3}{8}$ до $\frac{11}{8}$ влучно	6:05	" Іцкан (Букарешту, Ясс, Галацу)	
	7:40	" Янова	6:15	" Підволочиск, Бродів з дв. Підзамча	
	7:50	" Тернополя і Бродів на дворець Підзамче,	8:35	" Кракова (Відня, Берліна)	
	7:55	" Сокала і Рави рускої	8:50	" Кракова (Відня, Берліна)	
	8:05	" Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия	9:15	" Сколього від $\frac{10}{7}$ до $\frac{21}{8}$ вл.	
	8:15	" Тернополя і Бродів на дворець головний,	9:25	" Янова	
	9:05	" Кракова від $\frac{15}{8}$ до $\frac{15}{8}$ влучно	9:35	" Підволочиск, Бродів з дв. головного	
	10:35	" Іцкан, Сучави	2:08	" з дв. Підзамче	
	10:45	" Ярослава, Любачева	9:55	" Белзця, Рави рускої, Сокала	
	1:01	" Янова	10:55	" Іцкан, Сопова, Бергомету, Сучави	
1:30	—	" Кракова (Відня, Берліна, Вороцлава)	12:05	" Янова від $\frac{1}{7}$ до $\frac{15}{8}$ тільки в нед. і сьв.	
	1:40	" Сколього, Стрия (Гребенова в. $\frac{10}{7}$ до $\frac{21}{8}$)	2:15	" Брухович від $\frac{8}{8}$ до $\frac{1}{8}$ " " "	
1:50	—	" Іцкан (Букарешту, Галацу, Ясс) Сучави	2:40	" Іцкан (Ясс, Букарешту)	
2:15	—	" Підволочиск (Києва, Одесси) на дв. Підз.	2:50	" Кракова (Відня, Берліна)	
2:30	—	" на дв. гол.	3:00	" Стрия, Сколього тільки від $\frac{1}{8}$ до $\frac{30}{8}$	
	5:00	" " Козови, Бродів на дв. Підз.	3:11	" Янова	
	5:25	" " на дв. гол.	3:16	" Зимної води тільки від $\frac{8}{8}$ до $\frac{11}{8}$ вл.	
	5:40	" Іцкан, Сучави	3:26	" Брухович	
	5:55	" Сокала, Белзця і Любачева	4:55	" Ярослава, Самбора через Перемшль	
Ніч			Ніч		
3:10	3:04	з Підволочиск, Козови, Грималова на Підз.	4:10	до Кракова (Відня, Берліна, М. Ляборч)	
	3:30	" на дв. головний	5:20	" Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	
	6:10	" Кракова (Відня)	6:20	" Янова від $\frac{1}{8}$ до $\frac{15}{8}$ тільки в нед. і сьв.	
	7:57	" Янова від $\frac{1}{8}$ до $\frac{10}{8}$ і від $\frac{10}{8}$ до $\frac{30}{8}$ щодень	6:30	" Іцкан, Радівців, Кімполонга Сучави	
	8:12	" від $\frac{1}{8}$ до $\frac{15}{8}$ вл. тільки в неділю і сьвята	6:40	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	
	8:31	" Брухович тільки від $\frac{8}{8}$ до $\frac{30}{8}$ і від $\frac{16}{8}$ до $\frac{11}{8}$	6:55	" Тернополя з двірця головного	
		" від $\frac{1}{7}$ до $\frac{10}{8}$ влучно	7:00	" Лавочного (Мункача, Пешту)	
	8:53	" Янова від $\frac{1}{8}$ до $\frac{15}{8}$ тільки в будні дни	7:10	" Сокала, Рави рускої	
8:45	9:10	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	7:15	" Тернополя з двірця Підзамче	
9:39	—	" Підволочиск, Бродів на двор. Підзамче	8:40	" Янова від $\frac{1}{8}$ до $\frac{30}{8}$ і $\frac{10}{8}$ до $\frac{30}{8}$ вл.	
9:45	—	" Іцкан. (Букарешту, Ясс, Галацу, Сучави)		" щодень, від $\frac{1}{8}$ до $\frac{15}{8}$ в нед. і сьвята	
9:55	—	" Підволочиск, Бродів на дв. головний	10:05	" Іцкан (Ясс, Галацу) Сучави	
	10:30	" Лавочного (Пешту) Хирова, Борислава	11:00	" Підволочиск, Бродів з дв. головного	
	12:15	" Сколього, Калуша, Борислава.	11:27	" з дв. Підзамче	

ЗАМІТКА: Пору нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.
Час середно-європейский рїзнять ся від часу львівського о 36 минут, а іменно: 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. зал. держ. (Львів, ул. Третього мая, готель Імперяль) удїляє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

РОБІТНЯ СУКОНЬ ДАМСКИХ
Емілії Соколовскої
у Львові, Ринок ч. 29., І. п.
приймає ласкаві замовленя і виконує їх густо-206 вно і по приступних цінах. 23-104
НАУКУ КРОЮ удїляє в осїбних годинах.
Замісцеві панночки приймає на помешнане.

Вже появилася з друку
РУСКА КУХАРКА
або
Школа вареня по руски
містить 41 знаменитих зуп.
Всі печені, які тільки можливі: Волови, баранячі вепрові і т. д.
Байцоване шинок, роблене знаменитих кишок і ковбас і т. п.
Мучні і яєчні страви
Блини — Цизи і т. п.
Знамениті рускі широгі печені з сиром, кауестою і т. п.
Роблене вкусного набїлу і т. п.
Цїна 70 кр.
По надїсланю переказом **76 кр.** висилає франко Друкарня народова Ст. Манецкого і Сїлка, Львів. Готел. Жоржа.
МОЛОДИЙ здібний помічник торговельний прийме місце під приступними услївями у Львові або на провінції.
Адрес: ул. Пекарська ч. 53.
Лаврів В.

Артист.-літературні Новини

виходять книжками величини 5—7 печатних листів. Зміст: беллетристика і поезія, оригінальна і перекладана. Програма в заголовку: сильніше увзгляднюване артистичного викінченя навіть найбільш тенденційних творів, — артизм у змісті і формі.
Кн. I. В. Щурат: «Мої Листи (поезії). — Кн. II. Едгар По: Новелі (в перекладі Ів. Петрушевича).
Цїна книжки з пересилкою: 1 кор.; оздобно оправної 2 кор.
Видавець: М. Заячківський, Львів, улица Зибликевича, число 34.

Herder'sche Verlagshandlung, Freiburg im Breisgau. — B. Herder, Wien I, Wollz. 33
Soeben ist erschienen und durch die alle Buchhandlungen zu beziehen:
Преданіе церковное и русская богословская литература. Критическое сопоставленіе (по поводу критики на книгу «о церкви»). (Die kirchliche Ueberlieferung und die russische theologische Literatur. Eine kritische Gegenüberstellung (aus Anlass der Kritik des Buches „Ueber die Kirche“). gr. 8°. (VI u. 581 S.) M. 4.
Jeder, der sich für die Frage der Wiedervereinigung der Kirchen interessiert, wird nicht umhin können, das Erscheinen des vorliegenden russischen Buches mit Freuden zu begrüßen. Es beabsichtigt nachzuweisen, wie künstlich die Kluft ist, welche, nach der Meinung der russischen Theologen, die römische Kirche von denen des Orient trennt.

Галицкий Банк кредитовый
почавши від 1 лютого 1890 видає
4% АСИГНАТИ КАСОВІ
з 30-дневним виповідженєм,
3% АСИГНАТИ КАСОВІ
з 8-дневним виповідженєм,
а всі инші находячі ся в обїгу $4\frac{1}{2}\%$ Асигнати касові з 90-дневним виповідженєм будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4% з 30-днев. речинцем виповідженя.
Львів, дня 31 січня 1890.
Дирекція.

20% ДЕШЕВШЕ ЯК У ВІДНИ!
ДОСТАРЧАЄ ВСІЯКІ КАВЧУКОВІ ДРУКАРНІ ЧЕРЕНКОВІ ПЕРШЕ ГАЛ. ЗАВЕДЕНЕ РИТОВНИЧЕ ВАРСТАТ ДЛЯ ВИРОВІВ З МЕТАЛЮ, ЛІПТИХ НАПИСИЙ, МАЛЯРСТВА ШИЛЬДІВ І ФАБР. СТАМПИ ЛІПІ КАВЧУКОВИХ І ПРОЧ.
ІДРУКАРНІ ТАКОЖ З ЧЕРЕНКАМИ РУСКИМИ!!!
ГЕНРИК ШАПІРА
Львів, ул. Коперника ч. 3.
(ПОВІЧ АНТИКИ ПЕТРА МІКОЛЯША). 146 17—24
Цінники gratis i franco.

Спеціаліст обуви непромакаючої власного винайдєня!
ІВАН ЯРИМОВИЧ
СКЛАД І РУКОДІЛЬНЯ
обуви мужескої, дамскої і для дітий
у Львові, площа Бернардинська число 10.
має честь повідомити отсим Вл. Публику, що виграбляє ОБУВЕ НЕПРОМАКАЮЧЕ власного винайдєня, з всякого рода шкір, як: Обуве мужеске і дамске, також чоботи з холяями тревалі, надмірно легкі і по пїнах дуже приступних. — Також приймає до відновленя і направи Кальші і Плащі кавчукові, всіякі гумові приряди як також зельованя обуви кавчуком. — Всякі замісцеві замовленя виконує в можливість як найкоротшим часі. — Дякуючи за дотеперішні ласкаві взгляди, і поручаючсь на дальше, остаю з глубоким поважанєм
139 35—140
Іван Яримович.
Спеціаліст до направи кальшів і плащів кавчукових.

Магазин блаватних товарів
Дамскої конфекції
Білизни
Антін Пізунский
у Львові,
Академічна ч. 12.
Поручає великий виріб сезонних новостий, а також склад полотен, шертівгів, хусток, ручників, сервет, обрусів, пончіх, шарпеток. — Робітня сукон і швальня білизни. Прїбки на жаланє засилає ся. Цїни як найприступнійші. 151 42—47

1000 туюток цигаретових за 1 зр. поручає фабрика туюток
АНТОНІНИ МАЗУРКЕВИЧ
Львів, улица Галицька число 12.
Замавляючим 5.000 туюток разом онаковане відсилка franco
Учитель
орган руского товариства педагогічн. двотиждневник педагогічно-науковий, виходить від 1-го червня 1889 у Львові ул. Вірменська ч. 2. Передплата на цілий рік 3 зр., на пів року 1.60 кр., на чверть року 1 зр.